

[Hartel.]

trækkene i det Lovforslag, her er fremsat. I Enkelthederne vil der formentlig efter de Udtalelser, der er faldet her i Dag, kunne ske visse Ændringer under Udvalgsbehandlingen.

Hans Hansen (Rørby): Der er i Dag talt meget om den Betydning, Boligspørgsmaalet har i kulturel Henseende. Jeg er ikke uenig i disse Betragtninger, jeg er klar over, at Boligforholdene for Befolkningen har den allerstørste Betydning, og at Boligspørgsmaalet baade kulturelt og socialt er et af de vigtigste, ogsaa fordi Boligbyggeriet er en Nøgleindustri, i Særdeleshed for Byernes Vedkommende er det fundamentalt for Erhvervslivet.

Det er derfor vigtigt, at der er Mulighed for Boligbyggeri paa naturlig Maade, saaledes at Boligbyggeriet til enhver Tid følger med Tiden og med Befolkningens Forøgelse. Jeg siger udtrykkeligt, at det kun kan ske paa naturlig Maade. Vi har mange sørgelige Erfaringer, baade i Retning af Boligmangel og Byggekarak, alt sammen Udtryk for, at det naturlige Byggeri ikke er gaaet sin Gang, og derfor er baade forceret Boligbyggeri og standset Boligbyggeri farligt. Formaalet maa være at skaffe Mulighed for et naturligt Boligbyggeri, saa først kan man kalde Boligbyggeriet en Nøgleindustri. Paa samme Maade som Landbrugserhvervet er det fundamentale for hele Landets Erhvervsliv, kan Boligbyggeriet blive det fundamentale for Byernes Erhvervsliv, vel at mærke, naar det foregaar paa naturlig Maade.

Der er faktisk Mangel paa Boliger, der mangler 4 000—5 000 Lejligheder alene i København i at have den normale Boligreserve. Derved er der opstaaet et stort socialt Problem, og foreløbig er der ingen Fare for, at der bliver bygget for meget, thi der er langt igen, før der bliver for mange Boliger. Jeg tror imidlertid, der er mange andre Farer, som lurer, naar man, som det er Hensigten, vil give særlig let Adgang til Kredittmidler til Boligbyggeri.

Den her foreslaaede Lov, som gaar ud paa en Række Foranstaltninger, der kan foretages af Indenrigsministeren og Finansministeren til Finansiering af Boligbyggeriet og til direkte Nedsættelse af Huslejen, fortrinsvis for Familier med mange Børn, er i Virkeligheden en social Understøttelseslov, der lige saa godt kunde være henlagt under Socialministeriet som under

Indenrigsministeriet. Dog, Formen er ret ligegyldig. Lovforslaget er en Konsekvens af Udviklingen og er et Udtryk for, at Spørgsmaalet om at skaffe sig selv Tag over Hovedet er sværere nu end før.

Det kan vist ikke nægtes, at et Lovforslag som dette, hvorved der igennem en Aarrække, til og med Finansaaret 1943—44, i Henhold til §§ 1, 5 og 11 ydes ca. 14½ Millioner aarlig som sekundær Prioritet i Jord og Bygninger, kunde give Anledning til adskillige alvorlige Betragtninger. Det samme gælder Kapitel II i Lovforslaget, hvorefter der oprettes en Fond til Opsamling af samtlige fremtidige faste Ejendomsskatter for Ejendomme, der opføres i Henhold til denne Lov, samt for Ejendomme, der er bygget og finansieret efter et Par tidligere Love, saaledes som det er anført i Lovforslagets § 21.

Hvor meget Staten efterhaanden vil komme til at yde efter Kapitel II i Forslaget, kan man ikke gøre sig ret meget Begreb om i Dag. Efter Forslagets § 26 er der ingen Grænser for, hvor meget Statens og Kommunernes Tilskud til Huslejenedsættelse herefter kan komme til at beløbe sig til. Jeg synes, det er en vidtrækkende og farlig Bestemmelse at lovfæste, at Staten og Kommunen skyder Resten til, naar det blot bliver fordelt med Halvdelen til hver.

Det skal indrømmes, at Huslejen er høj, men hvorledes skulde det være anderledes, naar Lovgivningsmagten systematisk har fordyret snart alt Materiale til Boligbyggeri og derved i Virkeligheden selv har skabt det Problem, som nu kræver sin Løsning? Lovforslaget er Udtryk for en Erkendelse af, at Forholdene har forværret sig i høj Grad. Det skal paaskønnes ikke mindst fra min Side, at man nu fører Træ over paa Valutacentralens Friliste. Det er ikke for tidligt, det sker, for Træet skulde aldrig have været paa Valutacentralens bundne Liste — jeg mener for øvrigt, at hele den bundne Vareliste er ødelæggende for alt naturligt Erhvervsliv. Som sagt, det skal paaskønnes, at Træet kommer paa Frilisten. Det har kostet dyrt, at man har givet den danske Skovejer denne Præferencestilling, og der er fra de danske Skove leveret meget daarligt Træ, som har været langt dyrere end gode vellagrede Sorter fra Udlandet.

Hvad angaar Enkelthederne i Lovforslaget, vil jeg tro, at der maa ske nogle Ændringer i det Udvalg, der nu bliver nedsat. Ved Lovforslagets anden Behandling bliver der jo Lejlighed til at tage